

“Culorile lui sunt reci și chiar grâul secerat pare atins de o boare de frig. În locul râurilor, al mării și al lacurilor care îi atrag atât de mult pe impresioniști la ora când profesorul de desen și caligrafie din Buzău pătrunde discret în pictură, Andreescu e fascinat de păduri, de obicei desfrunzite, de câmpuri, de obicei aride, sau de margini de sat cu două-trei case, deasupra cărora se boltește cerul.”

“S-a vorbit despre amestecul de adevăr și ireal din pictura lui Andreescu. Mie mi se pare că pământul e partea de adevăr din aceste peisaje, iar impresia de ireal, de fantastic vine de la cer.”

“Sunt tentat să cred că în multe din pânzele acestui pictor al pământului, esențial e, de fapt, cerul care sacralizează cumva țărâna, copacii, zidurile, tăcerea, le transfigurează, le transmite, prin lumina lui scăzută, săracă, saturată de singurătate, un mister, o boală sau o vrajă secretă care pătrunde în locurile cele mai umile. Te depărtezi de tablou și vrei să-ți lămurești de ce un asemenea peisaj pare în același timp trăit și visat, adevărat și ireal, ținând și de natură și de mitologie.”

VIDEO:"Un muzeu in labirint"-Ion Andreescu

Scris de Horia Picu

Sâmbătă, 14 Ianuarie 2012 18:17 -

“Taina acestor ceruri, așternute peste margini de sat ca peste margini de poveste și de lume rămâne dincolo de cuvinte. Sau dincoace de ele. Nespusă încă. Doar presimțită.”

“Era destul să-i vezi peisajele, pădurile desfrunzite, câmpurile arse de secetă, casele din marginea satelor. Ele divulgau, singure, un temperament înclinat spre izolare, vis și meditație. [...] Acest mare pictor, aproape necunoscut în epocă, [...] a ales aceste peisaje pentru a vorbi, voit sau nu, despre sine.”

Octavian Paler:"Un muzeu in labirint sau o istorie subiectivă a autoportretului"